

Listopad

Divadelní zpravodaj

115. sezóna 2024/2025

NOVÁ TVÁŘ SOUBORU JIŘÍ HÁBA

DIVADELNÍ OČISTNÝ PROCES MARTINY SIKOROVÉ

JIŘÍ ŠLUPKA SVĚRÁK O JAROSLAVU SEIFERTOVI

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

⇌ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY ✨ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	18:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 19:35	⇌	T
SOBOTA	2.	10:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 12:35	⇌	ZADÁNO
PONDĚLÍ	4.	19:00	ONDŘEJ HAVELKA a jeho MELODY MAKERS		✨	
			Nová koncertní show Šecky pecky synkopicky (tak jak dycky) složená ze starých pecek z archivu originálního swingového orchestru v kombinaci s jeho zbrusu novými skladbami.			
ÚTERÝ	5.	17:30	ATOMOVÁ KOČIČKA			S
STŘEDA	6.	10:00	ATOMOVÁ KOČIČKA			ŠK
		19:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	KONEC 21:00		R
ČTVRTEK	7.	18:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	KONEC 20:30		N
PÁTEK	8.	18:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 20:30		
SOBOTA	9.	19:00	LUCIE BÍLÁ – Recitál		✨	
			Recitál několikanásobné zlaté slavice za klavírního doprovodu P. Maláska. VM ART production, Praha			
NEDĚLE	10.	19:00	P. Zelenka / ŽÁBY		✨	
			Exkluzivní zpověď elitního filmového rekvizitáře, který měl raději předměty než lidi do té doby, než přišla ONA. Hraje I. Trojan. Režie P. Zelenka. Fourlegs, Praha			
ÚTERÝ	12.	17:30	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 19:30		J
STŘEDA	13.	10:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 12:00		ŠK
		19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30		B
ČTVRTEK	14.	18:00	ATOMOVÁ KOČIČKA			Z
PÁTEK	15.	19:00	D. Sodomová / 1 000 TVĚŘÍ ADINY			E
			Životní osudy jedné z nejslavnějších českých hereček období první republiky. Jaká ve skutečnosti byla? Hrají M. Pachlová j. h., S. Hanzl Milková, P. Mikeska a další. Režie A. Stodolová. Městské divadlo Mladá Boleslav			

SOBOTA	16.	18:00	MAKROPULOS musical	KONEC 20:20	
NEDĚLE	17.	15:00	B. Potterová – A. Kastnerová / PŘÍBĚHY KRÁLÍČKA PĚTI		P_N
			Králíček Pěta přijde na jedné ze svých výprav do zahrady pana McGregora o svůj milovaný modrý kabátek. Získá ho zpět? Napínavé vyprávění je kombinací muzikálu, loutkového a černého divadla s nápaditou animací. Režie J. Poplawski. Divadlo Radost, Brno		
PONĚLÍ	18.	8:30	PŘÍBĚHY KRÁLÍČKA PĚTI		ŠK
		10:30	PŘÍBĚHY KRÁLÍČKA PĚTI		ŠK
		17:00	PŘÍBĚHY KRÁLÍČKA PĚTI		P_P
STŘEDA	20.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	KONEC 21:30	K
ČTVRTEK	21.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	V
SOBOTA	23.	19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD		
			Laskavá komedie věnovaná všem, kteří ne vlastní vinou zůstali sami. Všechny postavy této irské hry hraje E. Balzerová. Režie J. Kališová. Agentura Jan Balzer, Praha		
NEDĚLE	24.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK		
			Populární dílo patřící do klenotnice „bílé baletní klasiky“. K jeho oblíbě přispěla nejen překrásná hudba, ale také skvostné taneční suity. Dirigent M. Kaňák. Choreografie a režie V. Gončarov a M. Pleškova. Severočeské divadlo Ústí nad Labem / agentura Na Nic		
PONĚLÍ	25.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		ŠK
			Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		19:00	MONIKA ABSOLONOVÁ – Až do nebes Tour 2024		
			Koncert královny českých muzikálových jevišť a držitelky Cen Thálie.		
ÚTERÝ	26.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 20:35 	M
STŘEDA	27.	19:00	B. Nesvadbová – J. Drbohlav / BESTIÁŘ		
			Hudební lovestory na motivy knižního bestselleru. Příběh Karly, kterou bezdůvodně opustí její „pan Dokonalý“ a ona se rozhodne oplatit mužům jejich křivdy... Třináct originálních písní od P. Maláska, jehož melodie jsou doplněny verši V. Kopty. Hrají I. Korolová nebo A. Vrzalová, T. Rychlá nebo Š. Vaňková, P. Pecha a další. Režie R. Štolpa. VIP Art Company, Praha		
ČTVRTEK	28.	18:00	ATOMOVÁ KOČIČKA		
PÁTEK	29.	10:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 12:00	D
SOBOTA	30.	18:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 20:00	G

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	3.	19:00	ŠLITROVINY	 str. 12	
			Recitál písní J. Šlitra – skladatele, zpěváka, herce a spoluzakladatele legendárního divadla Semafor, jenž by letos oslavil 100 let. Připravili R. Škeřík, P. Janečková a L. Špiner, kteří vzpomínkovým večerem zároveň provedou.		

ÚTERÝ	5.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	M1
NEDĚLE	10.	15:00	B. Němcová – K. Plešková / O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH		DERNIÉRA
Netradiční pohádkový muzikál o Marušce, která v nouzi najde pomoc u kouzelných měsíčků. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
PONDĚLÍ	11.	10:00	NEJKRÁSNEJŠÍ BÝVÁ ŠILENÁ	 str. 22–23	ŠK
Pořad čtených a zpívaných veršů J. Seiferta. Účinkují P. Janečková, R. Žák a J. Šlupka Svěrák. Připravil J. Šlupka Svěrák.					
STŘEDA	13.	18:00	ORLANDO	KONEC 19:40 	X1+X2
ČTVRTEK	14.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	M2
ÚTERÝ	19.	18:30	ŠANSONY A BUBU FÓRY!		
Hudebně-zábavná show zpěváka N. Filipa a první dámy české satiry Z. Bubílkové, která svým nezaměnitelným způsobem vtipně okomentuje politickou scénu, přidá historky ze svého pestrého života a zodpoví dotazy z řad publika. Po programu se koná autogramiáda. POZOR, vstupenky v předprodeji za 280 Kč, na místě v den konání za 300 Kč.					
ČTVRTEK	21.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40 	C1+C2
PÁTEK	22.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
NEDĚLE	24.	15:00	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY	PREMIÉRA str. 24	
Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
ČTVRTEK	28.	19:00	20 let SIMULANTENBANDE	 str. 20	
Koncert k 20. výročí působení pardubické bigbitové kapely, v jejímž repertoáru nalezneme klasické bluesové standardy od velikánů jako M. Waters, W. Dixon či E. James i skladby Rolling Stones a Yardbirds, prapůvodních vzorů členů kapely. Jako hosté vystoupí Corvus Quartet a Zwei Bonus .					

VČD NA ZÁJEZDECH

SOBOTA	9.	19:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	PRAHA (DIVADLO POD PALMOVKOU)
PÁTEK	15.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	HLINSKO
ÚTERÝ	19.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	MLADÁ BOESLAV
SOBOTA	23.	19:00	MAKROPULOS musical	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)
STŘEDA	27.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	HRONOV

G. Koren

 str. 19–20

FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků, která originálním způsobem boří stereotypy o „lidech se zvláštními potřebami“. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story. Hrají L. Špiner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášeň... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

L. Rosten – M. Hanuš

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záladnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v **užší nominaci na Cenu Thálie 2023**. Režie P. Novotný.

Ch. M. Dunford POŘÁD JSEM TO JÁ

 str. 12

Dojemný inspirační příběh ženy, která i přes nepřázný osudu touží zůstat sama sebou. Alice jednoho dne začne zapomínat slova. Následná diagnóza zní: raná forma Alzheimerovy choroby... Hrají P. Janečková – za Alice v **užší nominaci na Cenu Thálie 2024**, E. Lášková, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špiner s oceněním za **nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008!** Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy, a osmiletému Janu Kašparovi vnuke touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie R. Balaš.

M. Zade

 str. 8–11

ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Když se život, který se zdál být bezpečný a pohodlný, náhle zhroutí? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svozil.

P. Abraham – M. Mejzlíková str. 16–18 S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha málem připraví o mlýn i majetek po rodičích... Divadelní zpracování známého filmu J. Justa a H. Bočana na motivy pohádek B. Němcové. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špiner, J. Láska nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láska a J. Pejchal. Režie A. Keita.

T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. Možná jen jeden starý kocour... V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie R. Bellan.

Ö. von Horváth DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY

Působivý kabaret scén ze světa, který vstává z popela. Raněný voják hledá svou dávnou lásku, kterou zradil. Potkává však jen její odlesky v jiných ženách. Svět se změnil a už nikdy nebude jako dřív, jako před válkou. V titulní roli J. Musil. Režie M. Františák.

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	7.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY		
PÁTEK	13.	19:00	DO NEBES!		
Slavnostní představení ke 115. výročí otevření VČD.					
SOBOTA	14.	19:00	Z. Dušek / CHYŤTE CHAPLINA!	1. PREMIÉRA	P1
Autorská inscenace o geniálním filmovém herci. V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.					
NEDĚLE	15.	19:00	CHYŤTE CHAPLINA!	2. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	16.	19:00	VÁNOČNÍ KONCERT 2024 Orchestru Václava Marka		
V rámci večera zazní vedle domácích šlágrů a celosvětově známých evergreenů nejen z minulého století také oblíbené vánoční koledy. Jako hlavní host vystoupí K. Brožová .					
NEDĚLE	22.	16:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY		
ÚTERÝ	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ		
Tradiční půlnoční posezení v divadle s vánočními koledami i dárky.					
PÁTEK	27.	19:00	MAKROPULOS musical		
NEDĚLE	29.	17:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD		
ÚTERÝ	31.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		
Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků ankety o nejoblíbenější inscenace roku 2024.					

PŘEDPLATNÉ na rok 2025 BRZY V PRODEJI

Přichází období podzimních plískanic a s ním i čas obnovování předplatného do divadla. Na konci roku se vždy jedná o ROČNÍ ABONMÁ, jehož obnovu zahájíme v pondělí 11. listopadu. Stávajícím majitelům víkendového (skupiny T, U) a klasického podvečerního abonmá (skupina X), klasického večerního (skupiny A, B, C, E, F), dopoledního (skupina D) a mimořádného předplatného (skupina G) i abonentům cyklu pro fajnšmekry (skupiny Q) jsou místa rezervována do pátku 29. listopadu. Po tomto termínu budou neobnovená místa uvolněna do prodeje novým zájemcům.

Nepatříte-li ještě mezi naše předplatitele, ale divadlo máte rádi a pravidelně ho navštěvujete, zvažte také koupi ročního abonmá, z něhož plyne celá řada výhod – zaručené místo v hledišti, žádné čekání na vstupenky na divácké hity, mimořádné nabídky během roku (včetně vstupenek na dostihy) a především výrazná sleva oproti jednotlivé kupované vstupenkám! A nepřehlédněte ani nabídku **věrnostního programu pro abonenty FANDA**, s nímž můžete získávat další bonusové výhody. **Prodej abonmá na rok 2025 novým zájemcům bude zahájen v pondělí 2. prosince!**

Závěrem ještě upozorňujeme, že vedle ročních abonentních cyklů divadlo stále nabízí i populární **KUPONOVÉ PŘEDPLATNÉ** s volným výběrem titulů i termínů představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto abonmá získáte osm kuponů, které můžete vyměnit za osm vstupenek na jakákoli představení z produkce VČD. Velmi oblíbené jsou také **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** v hodnotě 350 nebo 800 Kč.

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného i nabízených titulech získáte v předprodeji vstupenek za divadlem, na tel. č. 466 616 432

nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz. RaS

Vstupenky na GRAND FESTIVAL SMÍCHU '25

25. ročník GRAND Festivalu smíchu se v příštím roce uskuteční v termínu 21.–28. ledna 2025.

FOTO M. KLÍMA

Přestože přehlídka toho nejlepšího, co v minulé sezóně nabídl komediální žánr, je ještě poměrně daleko, brzy zahájíme předprodej vstupenek!

V pondělí 11. listopadu nejprve spustíme prodej cenově zvýhodněných festivalových abonentek na všechna soutěžní představení s bonusovým místem na Galavečeru smíchu.

V pondělí 18. listopadu pak začneme prodávat jednotlivé vstupenky na konkrétní soutěžní i doprovodné komedie. Program bude uveřejněn týden před startem předprodeje na webu divadla i festivalu – www.vcd.cz nebo www.festivalsmichu.cz, případně ho naleznete v kanceláři předprodeje vstupenek. RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 5. října jsme na Malé scéně ve dvoře uvedli českou premiéru psychologického dramatu **ZŘÍT DO TMY [oidipus]**. Napínavý text současné německé autorky **Maji Zade** na jeviště převedl režisér **Adam Svozil**. V „konverzační tragédii“ o tom, že se náš život může během vteřiny zcela zhroutit, excelují **Martina Sikorová**, **Josef Pejchal**, **Štěpán Pospíšil** a **Romana Chvalová**.

Repertoár VCD obohatila inscenace, která nabízí neotřelou aktualizaci starověkého mýtu, vypjaté emotivní scény, ale i humor, a především mimořádné herecké výkony – to vše v téměř filmovém provedení. A u toho byste neměli chybět!

RaS

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL COBY MICHAEL A JOSEF PEJCHAL JAKO ROBERT

FOTO PATRIK BOREKÝ

CELÝ REALIZAČNÍ TÝM NAŠÍ NOVINKY PŘED PREMIÉROVÝMI DIVÁKY, KTERÍ INSCENACI OCENILI OVACEMI VESTOJE.

HEREČKÁ ČTVEŘICE V ORIGINÁLNÍCH „ZLOMVAZKOVÝCH“ TRIČKÁCH, KTERÉ KOLEGŮM PŘED PREMIÉROU VĚNOVAL ŠTĚPÁN POSPÍŠIL.

MARTINU SIKOROVOU NA POPREMIÉROVÉ SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ DOPROVEDILA MAMINKA (VPRAVO) A KAMARÁDKA.

V DIVADELNÍM KLUBU SAMOZŘEJME NECHYBĚLI ANI SCÉNOGRAFKA PAVLA KAMANOVÁ A REŽISÉR ADAM SVOZIL.

NA OSLAVU DORAZILA TAKÉ DRAMATURGYNĚ ANNA ZINDULKOVÁ HLAVÁČKOVÁ SE SVÝM MUŽEM.

UVOLNĚNOU ATMOSFÉRU PO PREMIÉRE SI UŽÍVALI I JOSEF PEJCHAL A ROMANA CHVALOVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

ZŘÍT DO TMY [oidipus] jako očištný proces

S herečkou **MARTINOU SIKOROVOU**, představitelkou hlavní role naší nové inscenace **ZŘÍT DO TMY [oidipus]**, jsem si povídala uprostřed generáلكového týdne, tedy ve velmi intenzivní fázi herecké práce, několik dnů před premiérou. Role Christiny je velmi náročná, vyžaduje precizní přípravu a absolutní koncentraci, je skutečnou hereckou výzvou. Jsem ráda, že se nám takovou hru podařilo zařadit do repertoáru a že jsem jako součást inscenačního týmu mohla být u toho, jak Martina jako první česká herečka tuhle konkrétní výzvu zdolávala. Je to veliká radost vidět někoho takhle umělecky růst. Už proto byste si neměli naši inscenaci na Malé scéně nechat ujít!

Marťo, začnu rovnou otázkou „na tělo“. Když vyšlo obsazení naší inscenace, vím, že tě potěšilo. Jaké pocity máš teď v generáلكovém týdnu?

Otázka hodně na tělo. (SMÍCH) Byla jsem u křestního listu moc potěšená, protože mi přijde, že to je hustá role. A přes spoustu radostí a pochobnosti v průběhu zkoušení se momentálně snažím nemít pocity vůbec žádné. (SMÍCH) Chci jen jít tím týdnem se vším, co přinese. Moc si přeju, aby právě tohle byla cesta k super inscenaci a radosti z ní.

Když to trochu zobecním – po dvaceti letech, které jsi letoškem strávila v našem divadle, je role Christiny dárkem, nebo rolí takzvaně za trest?

Moje odpověď by v průběhu zkoušení měla asi dost variant. (SMÍCH) A protože se ptáš teď, tak s velkým vědomím vši práce, co před sebou mám, prosím, ať je to role za odměnu.

Jaký byl tvůj první dojem po zhlédnutí německé inscenace v Schaubühne, kterou jsme

navštívili během naší studijní cesty do Berlína před necelým rokem a půl?

Hlavně mě překvapilo, že jsem to vydržela bez potřeby čurát! (SMÍCH) Oni totiž oidipa hráli bez přestávky, měl přes dvě hodiny a my jsme si s kolegyněmi říkaly, jak to vydržíme... No a pak jsem byla překvapená, že už byl konec. Hodně silná pro mě byla pravdivost herců, byli opravdu skvělí. A vůbec mě tehdy nenapadlo, že vedení našeho divadla nechá hru přeložit a pustí se do jejího inscenování.

Když už se vědělo, že hru v našem divadle uvedeme, myslela sis na roli Christiny?

Vím, že jsi mi zakázala odpovědi jednou větou. Nevím, nevím, co se mnou uděláš, když feknou prostě: Jo.

Zatím asi zkusím jen pokládat trochu lepší otázky... Když sis poprvé přečetla překlad hry, asi ti stejně jako mně došlo, co všechno jsi v cizím jazyce nepochytila. Co například se ti v české verzi vyjasnilo?

Je to přesně, jak říkáš. Jazyk byl určitě bariérou, i když nad scénou běžely anglické titulky, které mi aspoň trochu pomáhaly. Ale když jsem pak hru četla, byla jsem překvapená, co všechno mi uniklo. A úplně se stydím, ale nepochopila jsem například, že Robert je Christinin bratr. (SMÍCH)

Jak ti k celkovému uchopení postavy pomohly zkoušky a výklad režiséra Adama Svozila? Jaká je podle tebe Christina?

Adam je pro mě úplně zjevení. V průběhu tří sezón pracuju potřetí s režisérem, který je mladší než já, a mně se zdá, jako bych u žádného z těch tří nebyla schopná vidět jejich ego. Podle mě jsou extrémně pokorní a zároveň profesionální. Adam končí skoro každou naši scénou větou: Jste výborní. A i když mám někdy chuť zalézt studem pod konferenční stoleček, co máme na jevišti, vždycky mu věřím, že to myslí upřímně. A mega ráda si hned po této větě vyslechnu minimálně čtyři A4 jeho napros-to konkrétních připomínek. Takže mám pocit, že mi pomáhá všechno pochopit od prvních úctných zkoušek. S každou následující zkouškou přidává další a další postřehy a informace.

A jaká je Christina? Empatická, finančně zabezpečená, milující, cítící se milovaná, zbabělá, statečná, šťastná, na dně, pečující, nejistá, rozhodnutá, pravdivá, zatajující... jak v čem a jak kdy.

Jak se ti pracovalo s malým kolektivem týmu inscenace na Malé scéně?

Mě hrozně rozčiluje, když se říká, že malý prostor je super, protože může být civilní. Ve mně to vyvolává pocit, že jsi slyšet, i když budeš šeptat. A ono s prominutím prd! Musím moc myslet na to, aby mě bylo slyšet! Tak to našte, ne? (SMÍCH) No a k těm kolegům... nechci to s ničím porovnávat, ale minulý týden jsem si na připomínkách říkala, že mi po premiéře bude ten intenzivní každodenní kontakt s vámi chybět.

Jaká část inscenace je tvůj nejoblíbenější? Kdy se cítíš na scéně nejlépe? Nebo naopak, jakou část máš ráda za sebou?

Na tohle zatím neumím odpovědět. Jaj, odpověď jednou větou, promiň!

Ve své roli kromě množství textu zvládáš řadu úkonů, používáš mnoho rekvizit, průběžně musíš pracovat s tím, že Christina je v pokročilém stádiu těhotenství. A všechno samozřejmě musí vypadat zcela přirozeně jako v běžném životě, řadu věcí děláš jakoby mimochodem, navíc v prostředí Malé scény, kde ti divák doslova vidí do talíře, o svižném tempu celé inscenace nemluvě. Jak je tohle všechno náročné „umyslet“?

Jde o zvyk, člověk si v tom musí udělat pořádek, protože když to máš zautomatizované, vlastně ti to i pomáhá s textem, víš, co bude následovat. Ale když donešš mističku jindy a jinak, než jsi chtěla, a jen na chvíli se zamyslíš nad tím, jestli je to v pohodě, už ztrácíš koncentraci, kterou v téhle změti textu potřebuješ mít úplně maximální.

Jak se psychicky uzdravuješ z tak emotivně náročných rolí, jako je třeba právě Christina? Máš nějaké speciální techniky? Nebo nic takového není třeba?

Upřímně řečeno nad tím teď dost přemýšlím. Zatím v tom nemám jasno, ale uvědomuju si, že to je fakt možné brát i jako hru s ohněm... Ale já to chci brát jako šanci. Jako možnost

uvolnit emoce, které jinak běžně spíš zavíráme v sobě, i když pro ně máme úplně jiné důvody než Christina. A mám velké přání, aby tenhle očistný proces proběhl i u diváků. Snad je to možné, uvidíme.

Ano, počkáme a uvidíme – moje oblíbená replika ze hry. Ještě se zeptám, vyžadovala tahle role nějakou speciální přípravu?

Myslím, že se textu věnuju víc než obvykle, ale to je asi přirozené, když je ho tak hodně. Hnusně je ti, když to potom na zkoušce tak nevypadá, protože motáš páte přes deváté. Nic speciálního jsem nechodila na konstelace, kde jsem viděla lidi v hodně vyhraněných emocích, některé jsem si také sama prožila. Takže asi i odtud čerpám, to je možná speciální příprava.

Na repertoáru ti nyní přibývá devátá inscenace, z toho u jedné se chystá derniéra, zbyde ti tedy osm rolí, které nosíš v hlavě. Jak udržuješ svou paměť v kondici?

Nemám žádné speciální triky. Prostě si texty opakuju. S velikostí role samozřejmě souvisí i čas, který na zopakování potřebuju.

Vím, že ráda jezdíš i do jiných divadel na představení, často na muzikály. Kdyby sis mohla zahrát na dramaturgyni, jaký titul bys u nás ráda uvedla? A pak si v něm jako herečka s chutí zahrála?

Nevím. Napadá mě muzikál Pa-pežka anebo Funny Girl, ale nevím, jestli takovým rolím ještě odpovídám věkem. (SMÍCH) A možná taky Hello, Dolly! Co já vím?

Martino, díky za rozhovor i za zajímavé tipy, ale to víš, my dramaturgové nesmíme ani naznačovat. Takže prostě počkáme a uvidíme...!

AnZH

✎ M. SIKOROVÁ S J. PEJCHALEM VE HŘE
ZŘÍT DO TMY [OIDIPUS], FOTO P. BORECKÝ

PETRA JANEČKOVÁ měla znovu nadosah THÁLII!

V sobotu 5. října byla v pražském Národním divadle v přímém přenosu České televize vyhlášena jména držitelů letošních Cen Thálie. Mezi umělce v užších nominacích opět usedla **PETRA JANEČKOVÁ**, která se předáváním účastnila i loni, kdy byla nominovaná v muzikálovém oboru. Letos pro změnu zaujala činoherní porotu, kterou oslovila svým výkonem v roli Alice ve hře **Pořád jsem to já** v režii Kateřiny Duškové. Svou nominaci však bohužel neproměnila, ale už samotné umístění v nejlepší trojici hereček je velkým úspěchem, za nějž si Petra zaslouží ohromnou gratulaci!

Spolu s Petrou byly nominovány Marie Štípková za roli Tessy Ensler v inscenaci Na první pohled v Švandově divadle na Smíchově a Kateřina Císařová za roli Káti ve hře Vzkříšení v Divadle Na zábradlí. A činoherní Cenu Thálie 2024 získala Kateřina Císařová. RaS

P. JANEČKOVÁ S T. LÍNEČKOU VE HŘE **POŘÁD JSEM TO JÁ**, FOTO P. BORECKÝ

VZPOMÍNKA NA JIŘÍHO ŠLITRA

Letos v únoru by sté narozeniny oslavil **Jiří Šlitr** – hudební skladatel, virtuózní klavírista, zpěvák, herec, spoluzakladatel divadla Semafor, knižní ilustrátor a výtvarník, který významně ovlivnil českou populární hudbu. Při této příležitosti se v hlavách **Petry Janečkové**, **Ladislava Špinera** a **Radka Škeřika** zrodil nápad uspořádat vzpomínkový recitál písní tohoto všestranného umělce, který se pod názvem **ŠLITROVINY** uskuteční v neděli 3. listopadu na Malé scéně ve dvoře. „*Během večera zazní také texty Jiřího Suchého, který je s tvorbou Jiřího Šlitra neodmyslitelně spjat. V pořadu vystoupí téměř celý náš soubor, programem provedeme my s Petrou a o hudební doprovod se postará vynikající klavírista Radek Škeřik, který s naším divadlem pravidelně spolupracuje,*“ upřesňuje Ladislav Špiner, jenž už spolu se svými kolegy připravil i večer Vzpomínka na Há na počest Hany Hegerové. Hudební večer budeme vysílat živě na Facebooku a záznam posléze uveřejníme na YouTube. Návštěva živého koncertu má však zcela jinou, neopakovatelnou atmosféru, proto jste srdečně zváni! RaS

L. ŠPINERA P. JANEČKOVÁ V RECITÁLU **VZPOMÍNKA NA HÁ**, FOTO J. SEJKORA

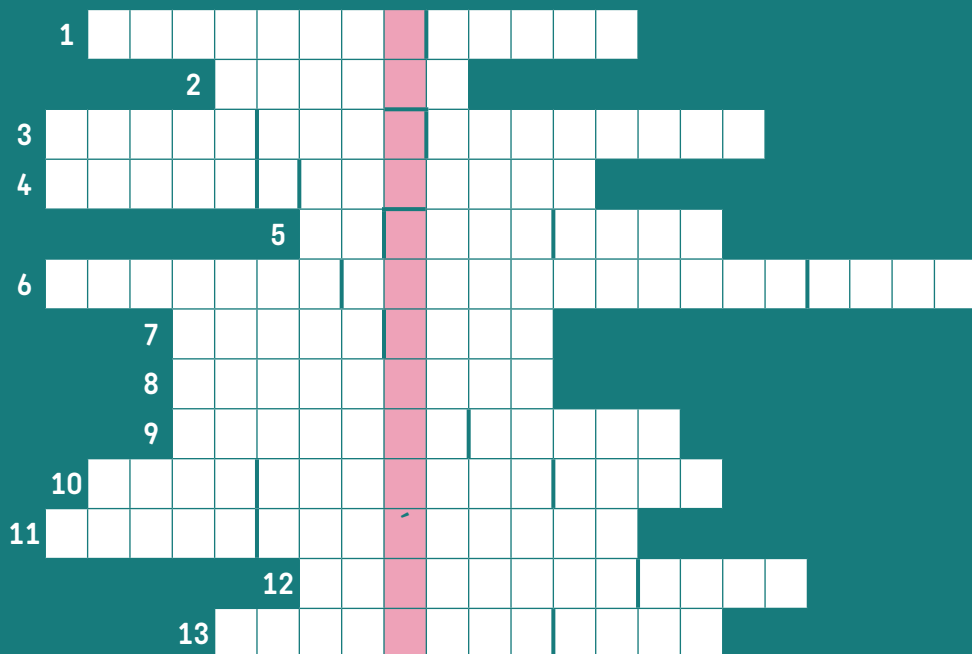
Ředitelská KŘÍŽOVKA

Bylo posledního září večer, měli jsme právě po takzvané oprašovací zkoušce komedie *Kdo je tady ředitel?*, kterou jsme nehráli několik měsíců, když jsem poprosila našeho ředitelujícího herce PETRA DOHNALU, aby se zamyslel nad svojí oblíbenou replikou. Neváhal ani vteřinu a svou, troufám si říct – teď už pověstně precizní islandštinou pohotově zareagoval:

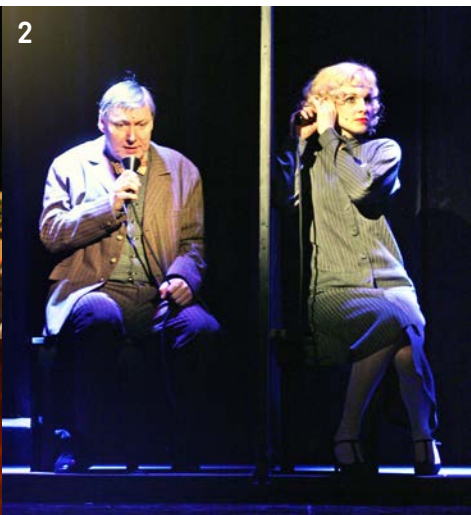
„Blessaður. Þá hittumst við loksins. (viz tajenka)!“

Petr v této inscenaci, oblečený do perfektně padnoucího kostýmu, s gustem ztělesňuje velké zvíře, respektive Finnura, islandského ředitele IT firmy. Během celého představení nepromluví ani slovo česky, veškeré dialogy odehraje v islandštině. Jeho repliku jsme se proto rozhodli nechat v původním znění, abyste si i vy mohli vyzkoušet ten unikátní pocit, jaké to je, naučit se alespoň pár slov islandsky. (K výslovnosti a překladu doporučujeme využít některý z webových překladačů.)

Jak tedy Petrova replika pokračuje, zjistíte opět z tajenky. Postup je stále stejný – na následující dvojstraně najdete fotografie z inscenací, jejichž názvy bude třeba odhalit a následně zapsat do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Správné znění tajenky zašlete na adresu dramaturg@vcd.cz do konce listopadu. 2. prosince z nich vylosujeme tři šťastlivce, kteří od nás obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VČD.

Výhercům zájmové Antické křížovky – paní Aleně Hrdé, paní Aleně Štěpánové a panu Tomáši Hortovi – srdečně gratulujeme, tajenka zněla „se zastavil.“

JIŘÍ HÁBA

herec, který je otevřený všemu

J. HÁBA, FOTO M. A. KUPCOVÁ

V loňské sezóně jsme hledali mladého muže jako posilu do hereckého souboru. Dost urgentně jsme ho potřebovali především do postavy Janka v pohádce S čerty nejsou žerty, kterou inscenoval Petr Novotný na Kunětické hoře. Blížil se začátek zkoušení a my jsme stále neobjevili toho pravého. Až v rámci konkurzu režisér objevil mladého charismatického herce, který v tom čase byl v angažmá ve Slezském divadle v Opavě. Měl zájem posunout se jinam, dokonce o Pardubice vysloveně stál. A tak se stalo, že okamžitě nastoupil do připravované inscenace. V Opavě ještě dohrával, měl tam závazky, které se nedaly zrušit, a tak se mohl zúčastnit jenom asi poloviny plánovaných zkoušek. Zároveň končil studium na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Spoustu dní trávil na cestách, někde se loučil, jinde začínal. Ale nakonec se všechno jaksi zvládlo – pohádka se dozkoušela, škola završila. Premiéra Čertů měla úspěch a myslím, že k tomu přispěl i herecký výkon Jirky, kterému na základě toho nabídl ředitel angažmá. V nové sezóně začal hned premiérou Čertů v Městském divadle a následně zkoušením komedie Atomová kočička. Jedno deštivého dne jsme se sešli v kavárně, abychom si popovídali a abych ho trochu víc poznala.

Jirko, už jste se rozkoukal v divadle, aklimatizoval? Mám pocit, že hodně málo. Měl jsem možnost, během zkoušení Čertů, poznat kolegy a co se týká prostoru, taky jsem už „rozkoukaný“, ale je pravda, že nemám ještě vytvořené nějaké pevné vazby. Třeba teď na zkoušení komedie Atomová kočička jsem měl dohromady asi šest zkoušek, takže nemám moc možností je vytvořit. A i když se večer podívám na představení, tak pak jdu domů. Až budu víc zkoušet a třeba

budou i večerní zkoušky, což je právě dnes, doufám, že se s kolegy trochu zdržíme a poznáme. Ale dává to smysl, jsem tu první měsíc.

Jste čerstvý absolvent konzervatoře a toto je už vaše druhé angažmá. V nějakém rozhovoru s vámi jsem se dočetla, že hercem jste chtěl být už ve školce. Jak se to projevilo? Předváděl jste se a hledal pozornost publika?

V dětství určitě. Kdykoliv byla nějaká rodinná sešlost, tak automaticky muselo být nějaké představení. A v něm účinkovali bratr, sestřenice, prostě kdo byl zrovna po ruce.

A to vám bylo kolik?

No různě. Ale třeba od čtyř do deseti let. Byl jsem asi náročné dítě. Máme perfektní rodinnou videotéku, kde je to všechno zaznamenané. Rád jsem si půjčoval i kameru a točil jsem vlastní Kouzelnou školku. Jako malý jsem si přál mít loutku Františka, táta ho sháněl po celé republice, jel pro něj až do Prahy. Mám mnoho hodin záznamu.

To, že půjdete na konzervatoř, byla tedy jediná volba?

No to právě úplně ne. Na základní škole jsem na to změnil názor a asi od šesté třídy jsem směřoval k tomu, že půjdu na pedagogickou školu. Ale pak jsme měli v osmé třídě představení se ZUŠkou, byl to výpravný muzikál, a to mě strašně bavilo. A když jsme stáli na děkovačce před publikem, s těmi porty, tak jsem si řekl, že to bych chtěl zažít znovu. A do deváté třídy už jsem šel s tím, že půjdu na přijímačky na konzervatoř.

Rodiče vás v tomto úmyslu podporovali?

Ti mě podpořili tak, jak nejvíce mohli – tím, že mě odvezli na ty přijímačky. Říkají to dodnes, že nic víc ani nemohli udělat, protože neznají divadelní prostředí, nevědí o tom nic.

Na koho z konzervatoře vzpomínáte rád, ke kterým kantorům byste i dnes zašel pro radu?

Určitě jsou to Alena Sasínová a Peter Gábor. Byli to pedagogové hlavního oboru, pořád spolu udržujeme kontakt, rádi se scházíme. Měl jsem vesměs štěstí na pedagogy. V rámci toho, co jsem uměl a kam jsem se mohl posunout, jsem vychytil ty nejlepší.

Viděli vás hrát v Opavě?

Do Opavy jezdili, ne pravidelně, ale něco určitě viděli. Peter Gábor byl první, kdo mi dal „lano“ do Opavy.

A školu jste ukončil maturitou...

Nejdřív ano.

A pak jste šel do Brna studovat obor muzikál na JAMU. Proč právě tam a proč muzikál?

Měl jsem kamaráda ze ZUŠky, který začal tento obor studovat. Mě to zajímalo, lákalo. Konzervatoř se ubírá spíš činoherním směrem. A k muzikálu mám blízký divácký vztah. Tak jsem to zkusil a povedlo se.

Ale nebyl jste tam dlouho, brzy jste studium ukončil.

Ano, po roce jsem si řekl, že to není pro mě. Svět hudebního divadla mi nepřišlo k srdci, mluvím obecně – i o operě. Tíhnu víc k činohře, ten svět je mi bližší. Ale muzikál mám pořád rád.

Takže jste zjistil, že muzikál není váš osud.

Bylo tam více faktorů – stýskalo se mi po Ostravě, po Ostravsku a říkal jsem si, že asi to tam ještě nemám uzavřené. Na poslední chvíli pak přišla nabídka ze Slezského divadla v Opavě, abych tam nastoupil do angažmá. To jsem si kdysi vysnil, tak jsem si řekl, že nebudu váhat. A s tím jsem nastoupil i na konzervatoř do posledních dvou ročníků.

A už to máte dokončené?

Ano, absolvoval jsem během zkoušení Čertů, byla to období, kdy jsem nevěděl, kde mi hlava stojí.

Říkáte, že se vám stýskalo po Ostravě. Odkud jste? Z Valašska.

Aha. Vůči Ostravě má spousta lidí předsudky, představují si špinavé nekulturní město. Ale když jsem tam strávila trochu času, zjistila jsem, že je to úplně jinak. Potkala jsem tam spoustu skvělých lidí. Jenom mě vždy večer překvapily prázdné ulice a náměstí v centru. Jako by celý večerní život fungoval jenom ve Stodolní.

To se trochu změnilo. Stodolní už není takový hit a noční život se rozprostřel i někam dál. Je pravda, že tady v Pardubicích to žije jinak. V pátek nebo v sobotu večer, když jdu po náměstí, navíc na něm bydím, tak vidím, že je všude plno. To v Ostravě není zvykem. Lidi jsou tam víc „zalezlí“, ale když víte kde, tak si je vždy najdete. Každý den v týdnu.

Máte nějaké herecké sny? Co by vás bavilo?

Mám spoustu rolí, co bych si rád zahrál, ale nerad o tom mluvím. Ale dobře – když jsme mluvili o muzikálech, tak v poslední době přemýšlím, že bych si rád zkusil titulní roli v muzikálu Mozart. Písňové perfektně napsané zhruba v mém hlase. To by mě bavilo. A z činoherních věcí? Někdy bych si rád zahrál Richarda III., třeba za dvacet třicet let. Ale není to něco, na čem bych trval. Často mě věci překvapí. Třeba nikdy jsem nesnil o tom, že bych chtěl hrát v situační komedii. V loňské sezóně jsem hrál v titulu Dokonalá svatba a neuvěřitelně mě překvapilo, jak mě ta práce bavila. Někdy to člověk vůbec neočekává, a ještě ani na první čtené nepoznám, že je to cosi, v čem chci dělat.

V Ostravě jste hostoval ve velkých divadelních domech – v Divadle Jiřího Myrona či ve Dvořákově divadle. Vyhovovala vám spíš tradiční divadla, nebo vás zajímali Bezručů či Komorní Aréna, tedy scény, kde se hraje i tak trochu alternativní divadlo?

Miloval jsem je! Bezruč je ještě víc než Arénu, ti mi velmi přirostl k srdci. Vyrostl jsem na nich jako student a taky jsem si to tam zkusil – byla to jedna z nejlepších prací, co jsem zažil. Na druhou stranu Myron, to je diametrálně jiný, mnohem větší prostor než Bezruč, a taky mě to ohromně bavilo. Je to různé, ale víc mě přitahují studiové scény než tyto velké pompézní prostory a zlaté portály.

Vaši první zkušenosti u nás bylo zkoušení pohádky S čerty nejsou žerty. Bylo to asi hodně turbulentní období – jezdil jste z Opavy, kde jste ještě dohrával, končil jste školu. Jaký byl váš první vstup do divadla?

Úplně první byl loňský Den otevřených dveří a byl to ten nejlepší způsob, co mohl být. Byl jsem asi podruhé v Pardubicích a najednou vidím, že je tu tato příležitost. Vůbec jsem nemyslel na to, že bych tu byl někdy v angažmá. Byl to prima zážitek. Provedli mě budovou odspoda až nahoru a díky tomu jsem to tady znal. Když jsem přišel na první čtenou zkoušku, věděl jsem, kam mám jít. Byl jsem velmi dobře proveden. (SMÍCH)

Jaký byl váš první dojem z nového kolektivu? Jste odvážný, neostýcháte se v novém prostředí?

Jsem velmi opatrný v navazování nových vztahů. Nejsem v tomto ohledu moc extrovertní, přitom vím, že zrovna moje povolání určitou dávku extrovertnosti potřebuje. Musím se otevírat a jít proti tomu, co mám já lidsky dané. Nepřijde mi, že bych tady měl nějaké zábrany, na jevišti se cítím dost uvolněně.

Jste si jistější, když se dobře připravíte, nebo rád improvizujete?

Spíš to kombinuju. Dělam si doma přípravu, ale zase to nepřeháním, abych v tom nebyl moc ponořený. Pak zkouším na jevišti a zjistím, že to, co jsem měl připravené, bylo úplně k ničemu, zbytečná práce. Tak to zkusím úplně jinak. Baví mě první čtené, tam se herec dozví nejvíc. I když si to přečtu doma, tak je to něco úplně jiného, když to přečtou herci a vnesou tam něco jiného, než jsem si představoval. A zase mám rád generálky, kde se všechno poskládá a je vidět výsledek. Když to drží tvar.

Jaké máte rád divadlo jako divák?

Je to různé, titul od titulu. Co se týče žánru, obecně mám rád české venkovské divadlo, ale viděl jsem i představení, které mě zklamalo.

Mám rád menší scény, ale i velký pompézní muzikál. Nemám úplně vyhraněný vkus. Jsou divadla, která se nějak profilují, a k některým tihnu víc a k jiným méně.

Co děláte, když nehrajete a nezkoušíte?

Byl jsem zvyklý, že můj den měl tři hodiny, dopolední zkoušku, pak jsem běžel do školy na hlavní obor a večer jsem měl představení. Ale teď nehraju ani moc nezkouším a najednou nevím, co s tím volným časem.

Čtete?

Ano. Zrovna teď mám rozečtenou krásnou knížku o mém rodném Vsetíně, je to svazek z roku 1945, jsou tam nádherné obrázky Valašska. Doháním filmy a seriály, co jsem zameškal. A taky jsem začal vařit. Strašně mě to baví, ale jenom když mám pro koho. Pro sebe ne.

Jaké máte v životě plány? Kde se vidíte třeba za deset let?

Vůbec nevím. Neviděl jsem se v Pardubicích a jsem tady. Život

mě může odvést kamkoliv, třeba i od divadla. Nejsem tomu uzavřený, odejít od divadla. Bavilo by mě šít oblečení a udělat si svoji vlastní značku. Ve volném čase rád vyžívám... Anebo třeba nedávno jsem objevil krásy Madeiry a zjistil jsem, že tam vůbec není těžké sehnat dostupné bydlení a začít život tam. Dokážu si představit, že se odstěhuji na malý ostrůvek uprostřed Atlantiku a budu žít tam. Nebo kdoví, třeba půjdu do Norska. Nemám to tak, že chci zůstat na jednom místě, ale ani to by mi nevadilo. Když jsem nastupoval do Opavy, tak jsem si říkal, že tam chci být do konce života, proč ne. Takže vůbec nevím, kde budu za deset let, ale doufám, že ve spokojeném vztahu. To je teď moje priorita. Poslední rok, co mám vztah, který mě vlastně do Pardubic přivedl, si dokážu odpočinout i od divadla, nemyslet na něj pořád. Jsem mladý, život se střídá ve vlnách.

Jiří, přeji vám, ať jsou vám vlny, ať už jakékoli, vždy nakloněny. A ať zkusíte všechno, po čem toužíte.

JaU

↓ JAKO ČERT JANEK V POHÁDCE S ČERTY NEJSOU ŽERTY, FOTO J. SEJKORA

Loučíme se s FANTASTICKÝM DIVADLEM...

E. JECHOVÁ A D. NOVOTNÁ VE FANTASTICKÉM DIVADLE, FOTO J. SEJKORA

Poslední listopadovou sobotu bude FANTASTICKÉ DIVADLO hrát naposled. Za tímto názvem se skrývá komedie izraelského dramatika Gura Korena, a v ní amatérský soubor hendikepovaných herců, lidí se zvláštními potřebami.

Současnou hru, kterou divadelní agentura nabízel pod ne úplně šťastným názvem Postižení (ani kladenská verze překladu názvu Neúplní nebyla nejzdařilejší), zařadilo naše divadlo na dramaturgický plán ve stejné sezóně jako Moravské divadlo Olomouc. Je vyloučené, že bychom od sebe takzvané „opisova-li“. Prostě náhoda. Olomoučtí měli premiéru několik měsíců před námi. S autorem se domluvili na změně názvu a k tomu jsme se přiklonili nakonec i my. Režie se ujal zkušený Petr Novotný.

Takže Fantastické divadlo. Ve hře to je amatérský soubor, který v komunitním centru zkouší tragédii Romeo a Julie. Každý z herců má nějaký fyzický či mentální hendikep – jsou sluchově či zrakově postižení nebo mají třeba poruchu autistického spektra. Všem je vlastní obrovská chuť a zájem o divadlo, a překvapivě i vytrvalost, s jakou dosáhnou svého cíle. Naši herci se učili, jak nejlépe herecky vyjádřit jednotlivé hendikepy, samozřejmě s největším respektem, ale zároveň tak, aby zachovali žánr komedie. V tom se mohli opřít o text, který jde až na hranici korektnosti, ale v žádném případě není cynický a nikomu se neposmívá. Přitom postavy si umějí dělat legraci samy ze sebe, což je dost osvobozující.

Nina, kterou hraje Dagmar Novotná, je neslyšící a vyjadřuje se znakovou řečí. Základy znakování se musela naučit i Dáša, dostala několik lekcí. A pak jenom doufala, že jí nikdy nevypadne text; ten by jí nápověda nemohla tzv. „hodit“. Jaké to bylo hrát postavu beze slov?

Co mi paměť sahá, nikdy jsem nic takového nehrála. Je to zvláštní. Ale také to, že jsem zabloudila do světa těchto „jiných“ lidí. Nemají rádi, když se jim říká „hluchoněmí“, oficiálně o nich mluvíme jako o neslyšících. A stejně tak používají znakový jazyk, nikoliv znakovou řeč.

Eliška Jechová hraje nevidomou dívku Liah. Zavírala na zkouškách oči, aby byl její pocit autentický? Aby se ocitla ve tmě?

Ano, zkoušela jsem to doma a někdy jsem to dělala i na zkouškách. Orientovala jsem se sluchem a jakousi fyzickou pamětí prostoru. Stanovila jsem si, že Liah je zvyklá pohybovat se po zkušebně, kde se zkouší Romeo a Julie, která je čtvercového tvaru, takže zhruba ví, že udělá pět kroků a dojde ke stěně a pak se otáčí. Má představu, jak daleko je konec místnosti. Pomáhá i slepecká hůl, ale není to tak, jako když někdo banálním způsobem paroduje či napodobuje slepce. Oni drží hůlku lehce a zkouší povrch terénu, třeba jestli někde není schod. A mají ji před sebou, aby nenarazili. A když něco drží v ruce nebo se něčeho dotýkají, nemusí se nutně dívat tím směrem. Inspiroval mě film *Vůně ženy*, koneckonců Al Pacino, hlavní představitel za to dostal hereckou cenu, tak jsem si říkala, že to asi dělá dobře. (SMÍCH)

Karolína Šafránková do komedie „naskočila“ po odchodu Kristýny Štrunc Hulcové, která odešla z angažmá, a navíc ji nyní zaměstnávají mateřské povinnosti. Není úplně lehké nazkoušet inscenaci podle videa, bez celého procesu, kterým prošli

ostatní herci. Jak se Kája aklimatizovala v této hře, kde hraje lehce mentálně postiženou osobu, kde tančí, bízne a znakuje...?

Myslím, že jsem se aklimatizovala velice rychle, i díky Pepovi Láskovi, se kterým tam nejvíc partneríme. Ale ze začátku to vůbec nebylo lehké, protože to byl můj první záskok v životě. Myslela jsem si, že tuto disciplínu ovládám, ale opak byl pravdou. Když jsem šla na jeviště, byla jsem zmatená a vůbec jsem nevěděla, co se děje. Naštěstí mám kolegy, kteří mi velmi pomohli. Jsou tam tance, které jsem si předtím nazkoušela, ale opakujeme si to před každým představením. Fantastické divadlo považuji za jednu z mých nejoblíbenějších komedií. Můžu se tam pořádně vyblbnout.

Fantastické divadlo je hrou o lásce, ale také komedií, která vtipným způsobem konfrontuje mafiánskou rodinu s prostředím lidí z komunitního centra. Je to příběh o touze dosáhnout něčeho, co nás přesahuje, o toleranci a pochopení jinakosti, ale i o obyčejných věcech. Naposledy ji můžete navštívit dva dny po sobě na konci listopadu. Neviděli jste ji ještě? Přijďte se podívat!

JaU

20 let kapely SIMULANTENBANDE

Pardubická bigbítová kapela SIMULANTENBANDE slaví 20 let působení na hudební scéně. Při této příležitosti pořádá výroční koncert, na němž jako hosté vystoupí také moderní smyčcové kvarteto Corvus Quartet a duo Zwei Bonus. Vzpomínkový večer se uskuteční ve čtvrtek 28. listopadu na Malé scéně ve dvoře.

„Naše kapela hraje starý bigbít 60. let. Její kořeny sahají až do roku 1965, kdy jsme se na přijímacích zkouškách na čáslavské gymnázium sešli já a Jaroslav Hovorka. Oba jsme už předtím prošli rock'n'rollovým okouzlením a ihned založili skupinu. Po různých údobích a obměnách složení naše hraní vyvrcholilo v kapele Five Club Group následované kapelou Žízeň. Po roce 1971 však nastala pauza, skoro čtyřicetiletá! Sice jsme se občas sešli, ale přestávky mezi hraním byly několikaleté. Až v roce 2004 se začala krystalizovat

skupina Simulantenbande, jejíž repertoár sestává z klasických bluesových standardů od velikánů, jako byli Muddy Waters, Willie Dixon, Elmore James nebo Robert Johnson, a dále ze skladeb Rolling Stones a Yardbirds, prapůvodních vzorů členů kapely v 60. letech.

Simulantenbande vystupuje v rockových a bluesových klubech zejména v Pardubicích, v Kutné Hoře a v Praze,“ říká zpěvák kapely a jeden z jejich zakladatelů Petr Vojtíšek.

RaS

↓ SKUPINA SIMULANTENBANDE

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Tentokrát se přenesme do zlomového období Listopadu 1989, kdy se v rozjitřené atmosféře protikomunistických demonstrací před divadlem uskutečnila premiéra inscenace **MARKÉTA LAZAROVÁ**. Román **Vladislava Vančury** pro náš soubor dramatisovali **Václav Cejpek**, **Petr Koželuh** a **Michael Tarant**, jenž jeden z nejsilnějších příběhů české klasiky také režíroval. Ve vášnivé hře o tom, že i uprostřed zla se rodí láska, titulní roli ztvárnila **Věra Střelcová**, jejího milého Mikoláše hrál hostující **Miroslav Etlzer**. Od slavnostní premiéry uplyne 25. listopadu přesně 35 let!

Markéta Lazarová se na pardubických divadelních prknech znovu objevila v roce 2009, kdy jí novou podobu vtiskl režisér Jiří Seydler, jenž do ústřední dvojice obsadil Petru Tenorovou a Radka Žáka.

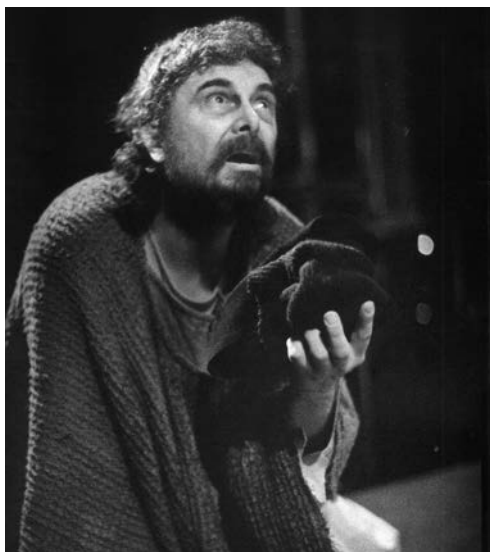
RaS

DAGMAR NOVOTNÁ (BLAŽENA) A VĚRA STŘELCOVÁ (MARKÉTA)

MIROSLAV ETZLER (MIKOLÁŠ)

VLADIMÍR ČECH (LAZAR)

ROMANA CHVALOVÁ (ALEXANDRA)

FOTO KAREL MEISTER

Jiří Šlupka Svěrák: Jaroslav Seifert otvíral okna poezii

J. Š. SVĚRÁK PŘI JEDNOM Z POETICKÝCH VEČERŮ V POEDIU V KLUBU, FOTO: J. SEJKORA

NEJKRÁSNEJŠÍ BÝVÁ ŠÍLENÁ – tak jsme nazvali poetický večer věnovaný dílu Jaroslava Seiferta, který v říjnu v Poediu v klubu uvedl pianista, skladatel, textař a pedagog **JIRÍ ŠLUPKA SVĚRÁK**, s nímž jsme si při příležitosti premiéry krátce popovídali o básnickové díle i o poezii obecně.

Před čtyřiceti lety získal Jaroslav Seifert Nobelovu cenu za literaturu, jako první a dosud jediný český autor. Bylo mu tehdy 83 let a zbývaly mu pouhé dva roky života. Jaký význam mělo tehdy toto mezinárodní ocenění?

Pamatuju si, jak tehdejší mocipáni nevěděli, co s tím. Seifertovy postoje a jeho odvaha, kterou projevil na sjezdu spisovatelů v roce 1956, kdy se zastal uvězněných spisovatelů a řekl památnou větu: „Smlč-li pravdu kdokoliv jiný, může to být taktický manévř. Smlč-li pravdu spisovatel, lže.“, jeho odmítnutí okupace v roce 1968, podpis Chartý 77, to vše i mnohé jiné

se tehdejšími quislingům pranic nelíbilo. Nakonec už v roce 1929 jako mladý komunista protestoval v Manifestu sedmi proti gottwaldovskému vedení, ze strany byl vyloučen a nikdy se do ní nevrátil. On měl vlastně problémy skoro po celý život.

Byl to nejen velký básník, ale čestný člověk, který soucítí s jinými. To je dnes také nutné připomenout.

Máš na tu událost nějakou vzpomínku?

Trochu jsem na to odpověděl v předchozí otázce. Přesně už si nepamatuji podrobnosti, ale vím, jak se s tím lavírovalo, než

se událost oficiálně zveřejnila, a potom jak se někteří doboví pohůnci snažili ceny využít různými krkolomnostmi ve prospěch tehdejšího režimu, což bylo zřejmějším kontrádicio in adjecto. Neméně hořké vzpomínky mám na jeho smrt, kdy jednání některých jeho „přátel“ bylo zcela nestoudné. Ale to je na delší povídání, pojďme k něčemu veselejšímu.

Setkal ses někdy s Jaroslavem Seifertem osobně?

Ne, ale setkal jsem se s lidmi, kteří ho znali a povídali mi o něm. Třeba Rudolf Matys nebo Hanka Kofránková.

Dovedl bys z jeho děl vybrat svá nejoblíbenější?

To je trochu těžké, ale hodně mi přirostla k srdci jeho pozdní díla. Seifert od Koncertu na ostrově změnil svou poetiku, začal psát

volným veršem, ale i v něm vnitřně zpíval, i když nápěvy byly občas temnější. Jmenoval bych jeho poslední sbírky Deštník z Piccadilly, Morový sloup, Býti básníkem. Ale rád se vracím k Písni o Viktorce, ke Světlem oděné i k jeho poetickými hříčkám Na vlnách TSF. A bylo by toho více. On byl mistr melodie, měl obrovskou schopnost se přiblížit ke čtenáři. Otvíral okna poezii. Opěvoval ženu, miloval život a myslím, že se dokázal smířit se smrtí.

Náš pořad jsme pojmenovali podle výboru ze Seifertovy milostné poezie. Tu trochu zná asi každý, kdo čte verše. Také si ho asi spojí s básněmi o mamince. Jaká další autorova témata a směřování se vybaví tobě?

V oněch posledních dílech se často objevují autorovy vzpomínky na jeho soupeřníky a na mládí.

Je Jaroslav Seifert oblibený i dnes mezi mladými čtenáři poezie?

Tohle neumím posoudit, přestože se mezi mladými pohybují stále. Asi někdy mají rádi něco ostřejšího, nicméně někdy při odhalování jeho textů objevíme společně zázrak.

Obecně ubývá lidí, kteří čtou knihy. O poezii to nejspíš platí ještě víc. Nebo se plету?

Bohužel asi tak bude. Pomalu nastává doba obrazu. Knih ovšem vychází obrovské množství a stále mají své čtenáře. Na druhou stranu poezie není děvka, která se objeví v prsatých časopisech, ani cukrkandl měšťáckých paniček. Pro mě je to jeden ze způsobů poznávání světa. Bohužel ten svět poněkud zdrsněl a zpovrchněl.

Ty, nejen v souvislosti se svou profesí, sleduješ básnickou tvorbu současných autorů. Jaká je dnešní česká poezie? Jaká témata se v ní objevují?

Tohle je strašně široká otázka a neumím ji zobecnit na nějakou pseudomoudrost, ale je tu dost mladých básníků, které si stojí za

to přečíst, na druhou stranu vlivem jednoduchých možností vlastní sebereprezentace se objevuje i škála pitomostí. Z tohohle jsem se trochu vyhlal, já čtu poměrně hodně, staré i mladé, ale leccos se stihnout nedá. Teď mám na stole z poezie Knihy básní Vladimíry Čerepkové. Nebo výbor Tomase Tranströmera Přijde smrt a vezme ti míry v překladu Milana Richtera a Víta Janoty, který nedávno zemřel. To byl také naprosto svébytný autor.

Poetické pořady jsme spolu začali dělat už někdy před čtvrtstoletím a stále narážíme na stejný problém: bojíme se, jestli přijde dost diváků, jestli přijdou vůbec nějakí. Je to logické, protože poezie je menšinový literární druh. Napadá tě, jak se k té menšině dostat co nejlíp?

No, já bych se pokusil nahrát některá svá zhudebnění a poskytnout je divadlu. Možná, že by to přes tu muziku šlo. Ovšem tady zase nesu na trh kůži já. Snad by to nebylo úplně blbě.

Každé léto jezdíš na Šrámkovu Sobotku – festival českého jazyka, řeči a literatury. Jaké lidi tam potkáváš a co ti to přináší? Býváš tam velmi šťastný. Mnozí se

sem vracejí a já se s nimi nesmírně rád vidím. Nemluvě o mé lásce k jazyku a hudbě. Vedl jsem tam takové interpretačně tvůrčí hudebně textové semináře a tvůrcky jsem k tomu vytvořil pěvecký sbor. Teď už vedu „jen“ tenhle sbor. Přece jsem starší. Ovšem někteří frekventanti toho nemají dost, takže mě umluvili a v Praze z nich vznikl pěvecký sbor, který každé úterý večer zkouší.

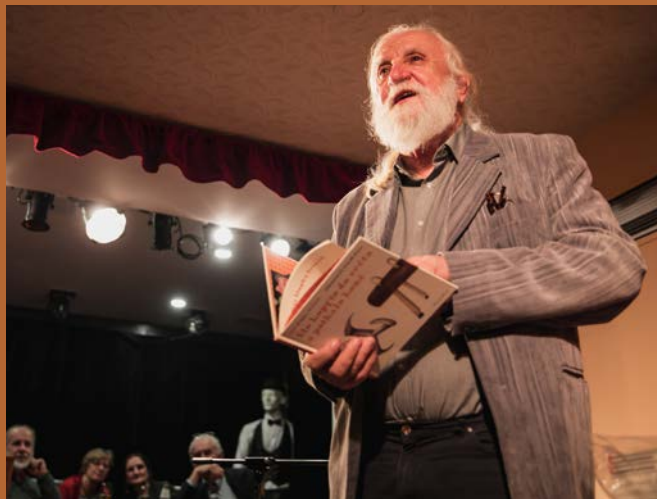
Jaká byla Šrámkova Sobotka letos?

Téma bylo „Ve stínu“, což bylo velmi zajímavé. Týkalo se to osobností a profesí, na které není tolik vidět nebo které již neprávem zapadly.

Četla jsem teď pár knížek Michela Třeštíka, kterého bych taky ráda pozvala do Poedia. V jeho Definicích poezie mě mimo jiné zaujala věta: „Poezie je vnuknutí maně přechozené a taky smutek, který se usmál.“ Co je poezie pro tebe?

Už jsem o tom mluvil, ale Seifert to nádherně vyjádřil na začátku Písně o lásce, z níž je také vyňat název Nejkrásnější bývá šílená. Na začátku tedy Seifert píše: Slyším, co jiní neslyší... **JaP**

↓ J. Š. SVĚRÁK PŘI KŘTU SVÉ KNIHY ŠLO KOPYTO DO SVĚTA A POTKALO KONĚ, FOTO J. SEJKORA

POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY v podání studia LAIK

Mladé divadelní studio LAIK, které působí při Východočeském divadle už od roku 2013, chystá na Malé scéně ve dvoře zbrusu novou autorskou hru **POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY**, kterou se svými nejmladšími svěřenci zkouší vedoucí souboru **Zdeněk Rumpík**.

Inscenace na jeviště přenese tři klasické pohádky – O Červené Karkulce, O neposlušných kůzlátkách a O třech prasátkách, které dětským divákům připomene netradiční interaktivní formou. „*Tentokrát budeme muset spolupracovat s diváky v hledišti, což je pro nás nové a taky dost těžké. Děti se budou více zapojovat do příběhů a pomáhat nám,*“ prozrazuje jedna z protagonistek novinky LAIKu **Nikola Němcová**.

„Všechny pohádky odjakživa stráží ve své magické knize kouzelná pohádková babička. Pohádky se musí pravidelně číst a kontrolovat, aby se nepopletly, a s tím babičce pilně pomáhají myšky knihomošky a čiperní skřítkové. Jednoho dne se ale myšky začnou hádat a knihu pohádek poničí. Hrozí nebezpečí, že se pohádky propletou, anebo dokonce úplně zmizí! A tak musí myšky jednat rychle, aby vše napravily,“ naznačuje děj autorka textu, dramaturgyně souboru LAIK **Kristýna Plešková**.

Pohádky kouzelné babičky nabídnou nejen spoustu známých pohádkových postav, ale také legraci a řadu veselých písniček. „*Naši novou hru by si děti neměly nechat ujít, protože všechny ty pohádky,*

kteří už mnohokrát viděly, jim představíme úplně jinak. Důležité také je, že si z každé dílčí pohádky děti odnesou i nějaké malé ponaučení, což je super, a navíc se u toho i dobře pobaví,“ slibuje **Lucie Rumpíková**, která ztvární jednu z myšek.

Premiéra nové inscenace Mladého divadelního studia LAIK se uskuteční v neděli 24. listopadu od 15 hodin na Malé scéně ve dvoře. „*Přijďte si se svými dětmi připomenout klasické pohádky, zapojit se do hry, zasmát se a zároveň podpořit naše mladé herecké talenty. Těšíme se na vás!*“ uzavírá **Kristýna Plešková**.

RaŠ

↓ Z. RUMPÍK SE SVÝMI SVĚŘENCI NA ZKUŠEBNĚ, FOTO P. ŠEDIVÝ

30 LET

STAVÍME
HROŠÍ SILOU

hrosipardubice.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
📘 FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN FROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚDÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTEGA

Alukov[®]
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

EUROVIA

VCEB
VÝROBNÍ DRŽITEL ČESKÉHO
KRAJE

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KST
KRAJSKÝ
SOUKROMÝ
TELEKOMUNIKAČNÍ
SERVIS

BEAT
BEAT
KRAJSKÝ
SOUKROMÝ
TELEKOMUNIKAČNÍ
SERVIS

Country
TELEKOMUNIKAČNÍ
SERVIS

88.0
FM
KRAJSKÝ
SOUKROMÝ
TELEKOMUNIKAČNÍ
SERVIS

BUS TV
ZABAVNÉ ČESTOVÁNÍ

**PARDUBICE
ŽIVĚ**

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

**NÁŠ
REGION**

A11

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ LISTOPAD 2024 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. SIKOROVÁ A Š. POSPÍŠIL, ZŘÍT DO TMY [OIDIPUS], FOTO P. BORECKÝ